

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovarša v Idriji.

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljke je pošiljati franko.

Učiteljski Tovarš izhaja vsak petek popoldne. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje. Vse leto velja . . . 10.— K pol leta . . . 5.— " četrta leta . . . 2'50 " posamezne številke po 20 h.

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpise služb je plačati po 20 h za petit-vrsto. Priloge poleg poštnine 15 K.

Za oznanila je plačati od enostopne petit-vrste, če se tiska enkrat . . . 14 h " dvakrat . . . 12 " " trikrat . . . 10 " za nadaljnja uvrščenja od petit-vrste po 8 h. Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari je pošiljati samo na naslov:

Upravništvo Učiteljskega Tovarša v Ljubljani.

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštnine.

„Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ v Ljubljani.

V soboto, dne 6. septembra 1913, zvečer ob 8. uri v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Ljubljani

JUBILEJSKI KONCERT ob proslavi 25-letnice obstoja „Zaveze“.

Sodelujejo: Koncertna pevka gospa Mira Costaperaria-Devova (sopran), glasbeni učitelj in koncertni pianist gospod Anton Trost (klavir), gojenec c. kr. akademije za glasbo in uprizarjačo umetnost gospod Ivan Trost (gosli) in učiteljski pevski zbor, sestavljen ob srebrnem jubileju „Zaveze“. Pevovodja učitelj gospod Fran Marolt.

Vzpored:

1. E. Adamič: Dan slovanski. Moški zbor.
2. a) E. Adamič: Jezdec. b) E. Adamič: Uspavanka. c) O. Dev: Božji volek. } Otroške pesmi. Poje gospa Mira Costaperaria-Devova.
3. a) J. Žirovnik: Prišla bo pomlad zelena. b) O. Dev: Gozdlič je že zelen. c) M. Hubad: Ljub'ca, povej, povej! } Slovenske narodne pesmi. Mešan zbor.
4. H. Wieniawski: Koncert v d-molu, op. 22. (Allegro moderato. Romanca. A la Zingara.) Na goslih igra g. Ivan Trost.
5. F. Juvanc: Izgubljeni cvet. Mešan zbor.
6. Mili Batakirew: Islamey. Orientalna fantazija. Na klavirju igra gospod Anton Trost.
7. a) O. Dev: Gorjanska. b) J. Žirovnik: Kaj pa ti pobič? c) Fr. Marolt: Travniki so že zeleni. } Slovenske narodne pesmi. Moški zbor.
8. a) J. Hatze: Erotika. b) Iz. Bajič: Gde si dušo, gde si rano. c) P. Čajkovsky: To bilo je v prvi pomladi. } Poje gospa Mira Costaperaria-Devova.
9. E. Adamič: Moravska narodna. Mešan zbor.

Cene prostorom: Sedeži po 4, 3, 2 in 1 K, stojišča po 60 h, za dijake po 40 h.

Vstopnice se dobivajo v predprodaji v trafiki gđ. Jerice Dolenčeve v Prešernovi ulici in na večer koncerta pri blagajnici. — Besedilo pesmim po 20 h izvod istotam.

Naznanilo pevkam in pevcem jubilejskega koncerta.

Glavna skupna pevska vaja za jubilejski koncert naše Zaveze se vrši na dan koncerta v soboto, dne 6. septembra t. l., v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Ljubljani točno ob 9. uri dopoldne. Ker se vrše isti dan ob določenem času razne seje, pri katerih so nekateri izmed sodelujočih zaposleni, zato nujno opozarjamo, da se vsi priglasi in pevci in pevke drže točnosti.

Oni, ki reflektirajo v jubilejskih dneh na prosto stanovanje, ga dobe brezplačno, treba se je zanje samo pravočasno, zglasiti pri stanovanjskem odseku, pravljalnega odbora. (Ludovik Dermelj, učitelj v Ljubljani, gluho-nemnica). Pri naznanilu naj se pove, koliko in katere dni želi kdo stanovanja.

Not ni več na razpolago, zatoorej morajo prinesiti vsakdo note, ki jih je prejel, s seboj.

Pevke naj pridejo na koncertu po možnosti v belih oblekah, pevci pa v črnih oblekah s črnimi kravatami.

Naj pri glavni skušnji in pri koncertnem nastopu izmed priglasičenih nikogar ne manjka, sicer ne bi bilo število posameznih glasov izenačeno.

Jubilejski koncert mora biti časten le ob polnoštevili udeležbi in ob vsestranski pripravi sodelujočih!

Koncertni odsek.

Ljubljanskemu meščanstvu!

V dneh od 4. do 8. septembra t. l. praznuje Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev svojo petindvajsetletnico. Teda pride v Ljubljano vse napredno učiteljstvo, udeležijo se pa našega jubileja tudi zastopniki vsega slovanskega učiteljstva. Vsem tem svojim milim tovarišem in tovarišicam ter dragim slovanskim gostom moramo preskrbeti prenočišča.

Uvažujoč naklonjenost ljubljanskega meščanstva do naprednega slovanskega in slovanskega učiteljstva, ga s tem vladno prosimo, naj nam blagovoli javiti, ali mu je mogoče, za one slavnostne dni prepustiti nam nekaj prenočišč.

Prijave, ki jim blagovolite dostaviti, ali dobimo prenočišča brezplačno ali proti primerni odškodnini ter za katere dneve, so nam na razpolago, prosimo poslati (po dopisnicah) do 1. septembra t. l. na naslov: Ludovik Dermelj, učitelj v Ljubljani, gluho-nemnica.

Vodstvo Zaveze.

Slovensko ljudstvo in strokovno šolstvo.

Na kongresu slovenskih strokovnih organizacij, ki se je vršil v Ljubljani, je dne 16. t. m. poročal tov. Ivan Dimnik, c. kr. učitelj v Trstu, o slovenskem ljudskem in strokovnem šolstvu.

Dimnikov izborni referat objavimo v celoti v 36. številki svojega lista, ki izide v večjem obsegu v proslavo petindvajsetletnice naše Zaveze. Za danes priobčujemo samo kratek ekscerpt.

Govornik je temeljito dokazal, kako zatirano je v naši kulturi Avstriji jugoslovansko, posebno slovensko šolstvo in kako se zlorablja višja oblast v pogubo in škodo slovenskega, odnosno slovanskega življa. Ker je zainteresiran v tem vprašanju, ki je eminentne važnosti za obstanek in razvoj naroda, pred vsem tudi srednji stan, obrtniški in delavski stan, je naloga kongresa narodnih strokovnih organizacij tudi ta, da se pobrigajo tudi za slovensko šolsko vprašanje. Po temeljiti razpravi, ki je bila velezanimiva, je podal govornik končno resolucijo, ki zahteva, v kratkem povedano sledeče: Svoboda otroka, to je šola omogočuj, da razvije otrok svobodno svoje zmoglosti in sile, ki spe v njem. Zahteva se pouk v materinskem jeziku in razne druge ugodnosti, ki jih opravičeno lahko zahtevajo slovenski starši za svoje otroke. Zahteva naj se svoboda učitelja, dana naj mu bo prilika višje izobrazbe in ugodnejše gnotno stanje, da ne bo vsaj glede tega odvisen. Proste morajo biti tudi šolske organizacije in prosti morajo biti starši, ki pošiljajo svoje otroke v šolo, vsakega kakršnega koli nasilnega ali umetno narejenega pritiska. Za to se zahteva splošno in enako volilno pravico v zakonodaje in avtonomne zastope; demokracija in avtonomija šolstva. Pomnožiti se morajo slov. javne ljudske šole in odpraviti vse utrakvistične in posebno zasilne šole. Pomnožiti se morajo brezpogojno meščanske, strokovne obrtne in trgovske šole.

Govornik je bil navdušeno pozdravljen za svoja izvajanja.

Opozarjamo na številko svojega lista, ki izide v proslavo jubileja Zaveze! — Tovariši in tovarišice, ki pridejo v onih dneh v Ljubljano, jo dobe v Učiteljski tiskarni, izvod po 20 vinarjev.

† Avgust Bebel.

Avgust Ferdinand Bebel je dne 13. t. m. dopoldne v Passogu v Švici, kjer se je že nekaj časa zdravil, v 74. letu svoje starosti umrl. Bolehal je že precej časa za žolčnim kamenom, in pred par dnevi se je pojavilo tudi oslabljenje srca, na kar pa niso polagali velike važnosti, ker je Bebel že večkrat trpel na srčni slabosti. A bolnik sam je čutil, da mu je precej slabše in je zato pred par dnevi poklical iz Berlina svojega prijatelja Ullmanna. Danes dopoldne je zaradi oslabljenja nastopila smrt.

Avgust Ferdinand Bebel, voditelj socialne demokracije na Nemškem, se je rodil dne 22. februarja 1840 v Kölnu. Izučil se je za strugarja in odprl kot mojster svojo delavnico v Lipskem na Saškem. Od leta 1861. se je z veliko vnemo pridružil gibanju nemškega delavstva, ki je

od Lassallesovega nastopa sem zavzelo bistveno socialistični značaj. V tem smislu je tudi vodil Bebel lipsko delavsko izobraževalno društvo, ki mu je predsedoval od leta 1865. Tudi kot član odseka nemške delavske zveze je pridno deloval v tem duhu. L. 1867. je bil v saškem okraju Glauchau - Meerane izvoljen v severonemški državni zbor, leta 1871. pa v nemški rajhstag.

Bebel se je tako v rajhstagu kakor v časopisu izkazal za enega izmed najbolj nadarjenih voditeljev svoje stranke, ki je bila v stikih z londonsko mednarodno delavsko zvezo, ki jo je vodil Marx. Leta 1872. je bil zaradi pripravljanja veleizdaje proti nemški državi obsojen skupno z Liebknechtom na 2 leti trdnjavske ječe. Izgubil je tudi državnozborni mandat, a je bil pri novi volitvi l. 1873. zopet izvoljen. L. 1883. je bil izvoljen v hamburškem volil. okraju, ki ga je zastopal do smrti. Na podlagi socialističnega zakona je bil izgnan iz Lipskega, nakar se je z vso silo posvetil politični agitaciji. Ko je bil socialistični zakon leta 1891. razveljavljen, se je Bebel preselil v Berlin in stopil v uredništvo glavnega socialističnega organa »Vorwärts«.

Bebel je spisal tudi celo vrsto agitacijskih socialističnih brošur in literarnih del, kakor: »Unsere Ziele«, »Der deutsche Bauernkrieg« (1876), »Die parlamentarische Tätigkeit des Deutschen Reichstages und der Landtage« (1876), »Christentum und Socialismus«, »Die Frau in Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft« (1883), »Charles Fournier« (1888), »Die Sonntagsarbeit« (1888), »Zur Lage der Arbeiter in den Bäckereien« i. dr.

Z Avgustom Ferdinandom Beblom je izgubila nemška socialna demokracija enega svojih največjih mož, ki se je kot samouk pospel na visoko stopnjo in izgubila je v njem enega svojih najboljših govornikov in agitatorjev.

Neizčrpna in neupogljiva življenska sila ter energija volje tega izrednega moža bodi zgled, uteha in bodrilo vsem trpečim, preganjanim in zaničevanim!

Učiteljev stik s starši v vzgojnih vprašanjih.

Referat ob priliki IV. sestanka jugoslovanskih naprednih učiteljskih abiturientov in abiturientk v Ljubljani v dneh 18. in 19. julija 1913. — Referiral tov. Rojina.

Ako pregledamo kulturno zgodovino, nam ta pokaže, kako mogočno in neprestano se razvija človeštvo, vidimo tu velikanski napredek in razliko med kulturnim stanjem že med dvema stoletjema, kaj šele med tisočletji. Kakšna je bila kultura časih, infamo dovolj stvari, da jo poznamo, kakšna pa bo v bodočnosti, ne more povedati nobeden učenjak. Kdaj in kakšne bo konec, oziroma meja razvoju človeka? Kakor rečeno, človek se razvija in se bo razvijal po poti, ki mu je začrtana že od vekov. Po evolucijo človeštva mora pa pospešiti vsak član človeške družbe. Človek sledi človeku, kjer neha eden prične drugi, a sposobnega za to ga naredi vzgoja.

Komaj pride dete na svet, že je odločeno, da nadomesti umrlega bojvnika in prehoditi mora vso pot vzgoje hitro, da more postati aktiven član naše družbe ter prevzeti nalogo življenja. Ni treba poudarjati, da bi otrok brez vodstva ostal na prvi stopnji omike. Vodijo ga najprej starši, potem družba, šola, cerkev in dr.

žava. In baš to vodstvo človeka do časa, ko prevzame svojo nalogo v življenju, imenujemo vzgojo. Samo ob sebi je umevno, da ima vzgoja v navadnem vsakdanjem življenju velikanski pomen. Kakor je dobro vzgojen človek srečen in mu je dobra vzgoja bogastvo, ki blago vpliva na njegovo okolico, tako je slaba vzgoja nesreča ne samo za slabo vzgojenega, temveč tudi za družbo.

Da pa moremo dobro vzgojevati, moramo imeti gotov smoter, vendar s vključitvijo večine ljudi vzgaja brez smotra. Lastni način mišljenja, čustvovanja in hotenja, združen z absolutističnimi težnjami in malikovavstvom pred lastno avtoriteto — to je vodilo naših mas pri vzgojnem delu. Kakor razvidno, je vzgoja dvojna: smotrna in brez smotra. Smoter je pa istotako lahko dober ali slab. Iz izvajanja v začetku bi bil pravi smoter vzgoje, in sicer duševna in telesna dovršenost, ki se pa doseže s harmonično, telesno in duševno vzgojo. Torej je namen in smoter vzgoje harmonski razvoj vseh telesnih in duševnih sil gojenčevih. Smoter telesne vzgoje je zdravje, krepko in lepo telo. Smoter duševne vzgoje je inteligent, navenoveren, krepak značaj.

Dobra vzgoja mora postopati po dobrem načrtu. In ta načrt je posebna vzgojna metoda, to se pravi: vzgajati skladno s smotrom vzgoje in izbirati ob neprestanem oziru na vzgojne pogoje vedno določena vzgojna sredstva. Vzgojne metode pa so različne, ker je različna kakovost vzgojnih sredstev in način njih uporabe. Torej vzgojne metode ne moremo učiti, ker je skoro v vsakem predmetu, slučaji drugačna.

Vendar pa se mora vzgoja ravnati po stanovitihi načelih. Vzgojati moramo umno, naravno, času primerno, praktično, vsestransko in harmonsko, edinstveno, istinito, narodno in patriotsko. Le tedaj bomo vzgajali dobro, ako se bomo držali teh vodilnih niti, in produkt take vzgoje bo odgovarjal etičnim zahtevam, bo plemeniti značaj.

Vendar pa vzgoja ni vselej vsemogoča. Na eni strani naleti vzgojevalec na nedogledne ovire, na drugi strani se pridružijo neljubi sodelavci. Na primer, priroda je močna sila, nadalje vplivajo na gojenca voditelji, bratje in sestre, cela obitelj in družina, jezik in mišljenje drugih; pozneje država in cerkev, ki zahtevajo delež pri vzgoji. Najdalje živi gojenec v družbi, za katero se mora vzgajati in tej tudi mora pripasti del vzgoje (socialna pedagogika). Najmočnejša sila je pa usoda.

Vzgojitelj torej ne more prevzeti jamstva za produkt svojega vzgojnega delovanja. Ako se zgodi, da dobra vzgoja prinaša slab sad, je to slučaj, pravilo pa je: **dobra vzgoja — dober vzgojenec.** Mesta vzgoje so različni. Najvažnejša so dom, šola in zavod. Naj se omejim na prvi dve.

Domača in šolska vzgoja.

Montesquin pravi, da sprejemamo tri različne in nasprotujoče si vzgoje: vzgojo svojih očetov, vzgojo svojih učiteljev in vzgojo sveta. To, kar nam reče poslednja, prevrača vse ideje prvih dveh. Iz tega bi izhajalo, da vzgaja samo življenje, kar pa ni tako odločno, zakaj da bi bila dom in šola brez vrednosti, tega ne moremo in ne smemo verjeti. Čemu potem naš stan in njega ideali? Čemu nadalje vsa ljubezen in hvaležnost do naših roditeljev, ki bi bila v tem slučaju samo laž? Vpliva šole in doma se človek nikdar popolnoma ne otrese, tudi ko že doraste, zakaj gotovo bi se vsakdo sramoval pred očetom, če bi ga ta zalotil pri grehu. Pravo očetovstvo je tudi moralno očetovstvo, ne samo fizično, in moralno ohrani svoj vpliv tudi po očetovi smrti.

Po 14. letu navadno učenec zapusti šolo in do tega časa je bodočemu značaju dozidana podlaga, od katere je zavisna moč zgradbe. Šola mu je preskrbela samo načela, a njih vrednost mora učenec izkusiti v šoli življenja. Smoter vzgoje v šoli ne more biti že dosežen, vendar pa imamo eno garancijo, in ta je navada.

Gotovo je, da trdno verujemo v moč šolske in domače vzgoje. Glavni pogoj, da lahko prevzamemo odgovornost za produkt naše vzgoje, pa je: **domača in šolska vzgoja morata biti edinstveni.** Kakor so pri vsakem skupnem podjetju tudi splošna pravila, po katerih se mora ravnati vsak, in kakor mora vsak član delati skupno z drugimi, istotako bi bilo treba tudi v vzgoji obče veljavnih direktiv, po katerih bi se morala ravnati zaveznika (ne nasprotnika!): šola in dom.

Edinstvenost vzgoje bi bilo složno postopanje vseh vzgojnih faktorjev, torej enotni smoter, enotna metoda in raba istih sredstev. Starši in učitelji morajo dogo-

vorno uporabljati ista vzgojna sredstva ali vsaj ne paralizirati učinka, ki ga ima sredstvo, uporabljeno od ene strani. Gotovo je, da vselej ni mogoče enako delovati, vendar nasproti delovati se ne sme. Oba imata skupna, pa tudi vsak svoja sredstva, ki jih drugi nima. O tem, kar imata oba činitelja skupnega, bodi dogovor, kjer pa uporabljata vsak svoja specifična sredstva, pa toleranca.

Šola in dom bi se morala nadalje vzajemno podpirati povsod in vselej proti vsakomur, ki hoče uničiti njihovo plemenito harmonijo. Morala bi se vzajemno spoštovati, da bo tudi otrok veroval v to spoštovanje. Učitelj in starši naj bi se vedno posvetovali o skupnem vzgojnem delu in se vzajemno popolnjevali. To bi bile samo glavne vodilne točke, po katerih bi se ravnali starši in učitelji. In tako se nam zdaj odpre široko polje skupnega vzgojnega dela. Poglejmo našo domačo vzgojo v splošnem in primerjajmo jo s šolsko vzgojo!

Poglejmo v zgodovino vzgojeslovja, oziroma tega niti treba ni, saj vidimo doma, da o edinstvi v vzgoji nikdar ni bilo govora. Namesto, da bi si šola in dom osigurala rezultat svojega mučnega dela, si v neslogi vzajemno pobijata svoj vpliv. Zakaj razlika med domačo in šolsko vzgojo je dandanes jako velika. V kmetijskih hišah se vzgaja nekako po tradicijah. Vzgojna načela prehajajo od očeta na sina in v vnuka, ker v družinah neopazeno in neopazno deluje nagon ohraniti svoj lastni jaz na veke. (Konec.)

Vsak zaveden učitelj in vsaka zavedna učiteljica se dvigni na pot k jubileju naše Zaveze!

Iz naše organizacije. Štajersko.

Učiteljsko društvo za ormoški okraj je zborovalo 3. julija v središki šoli ob lepi udeležbi svojih članov. Seveda se vidimo vedno eni in isti. Glavni namen zborovanja je bil, da smo se posvetovali glede tem uradne konference. Razgovorili smo se o vseh temah letošnje uradne konference. Omeniti hočem samo tretje vprašanje, in sicer: »Ljubezen do učnega poklica vzdržuje učitelja tudi v tožnih dneh.« O tej temi je poročal jako stvarno nadučitelj tov. A. Kosi. Zastran tega vprašanja je učiteljstvo konstatiralo, da je bilo postavljeno na dnevni red brez vednosti stalnega odbora. Nepobiten fakt je, da ima učiteljstvo idealno ljubezen do svojega poklica, a sedaj, ko bide učiteljstvo vse Avstrije huj boj za svojo boljše materialno eksistenco, za svoj bori kruh, ni primeren čas za to, da se razpravljamo o idealih. Razen tega se je razpravljalo še o drugih stanovskih zadevah.

Književnost in umetnost.

Starogorski: Junaki svobode. Osem lepih povesti in črtic iz balkanske vojne obsega knjižica, ki je izšla v založništvu Slovenskega Ilustrovanega Tednika, in sicer: »Za križ častni in svobodo zlato«, »Šumi Marica...«, »Bela roža«, »Usmiljenka«, »Onam, onamo«, »Na straži«, »Gojka kliče...« in »Na polju bojne«. Broš. izvod stane 2 K, vez. 3 K 40 v. Priporočamo!

August Senoa: »Kletva«. Znamenit roman slovitega hrvaškega pisatelja, Hrvaška »Pučka Prosvjeta« je izdala ta roman v ljudski izdaji, slovenski prevod pa je oskrbel Starogorski. — Knjižnicam in ljubiteljem lepih knjig in povesti obe tukaj navedeni knjigi toplo priporočamo. Dobivata se pri upravništvu Slovenskega Ilustrovanega Tednika in v vseh knjigarlah. — Broš. izvod stane 1 K 40 v, vezan 2 K 10 v.

Srednješolski vestnik.

** Razpisano srednješolsko mesto. Na gimnaziji v St. Pavlu na Koroškem je razpisana supletura za šolsko leto 1913/14 iz klasične filologije z nemškim in slovenskim jezikom.

** Napad na gimnazijskega ravnatelja. Levovsko sodišče je te dni bivšega gimnazijca Michalcuka zaradi napada na gimnazijskega ravnatelja Eliasa v Zolkiewu obsodilo na šest mesecev ječe s postom.

Politiški pregled.

* Hrvaška zavednost. Na Dunaj je prišlo 250 hrvaških obitnikov iz Zagreba. V soboto jih je občinski svet povabil na Kobenc. Restavracija je bila v to svrhu okrašena z zastavami, med katerimi je bila tudi ogrska zastava. Hrvaški gostje

pa so izjavili, da ne prestopijo prej praga restavracije, dokler ne odstranijo ogrske zastave. Tej želji so ustregli.

* Vojaške vaje se bodo letos jako omejile. Razen par večjih vaj se bodo vršile splošno samo polkovne vaje.

* Reaktiviranje srbskih društev v Bosni in Hercegovini. Na intervencijo podpredsednika bosensko-hercegovskega deželnega zbora Šole in poslancev Stokanovića in Srskeća je vlada dovolila reaktiviranje razpuščenih srbskih društev s starimi pravili in jim dovolila narodne zastave.

* Razlastilni zakon v Nemčiji. Znano je, da je nemška zbornica sprejela zakon, ki daje vladi pravico, da razlasti, kogar hoče med Poljaki, to se pravi, da ga lahko kar požene s posestva, ki je njegova osebna last. Pred kratkim je pruska vlada nastopila proti štirim Poljakom. Trije so se res umaknili, četrti pa se noče. Vsi pritiski niso pomagali nič, nazadnje je vlada vložila tožbo proti njemu. To se godi v 20. stoletju v znamenju nemške kulture!

* Cesarjev telegram konfisciran. Zagrebška policija je konfiscirala celo naklado »Obzora«, in sicer zaradi telegrama cesarja Franca Jožefa kralju Karlu rumunskemu — V Avstro-Ogrski je pa res že vse mogoče!

XXVIII. redna velika skupščina »Družbe sv. Cirila in Metoda« se vrši v ponedeljek, dne 8. septembra 1913. leta, ob 11. uri dopoldne v Domžalah v »Sokol-skem domu«. Vzpored: 1. Nagovor prvomestnika. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Poročilo nadzorniš-tva. 5. Volitev članov v družbino vodstvo. 6. Volitev nadzorniš-tva. (5 članov.) 7. Volitev razsodništva. (5 članov.) 8. Služajnosti. Vodstvo »Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani«, dne 4. avgusta 1913. — Iz vodstva izstopijo letos: Andr. Senekovič, dr. Iv. Merhar, dr. Iv. Tavčar, Ivan Kežar, dr. Karel Koderman. — V odboru ostanejo še: Fr. Črnogoj, dr. Ern. Dereani, Aleksander Hudovernik, Matija Prosekar, Luka Svetec, dr. Jamko Šlebingar, Ivan Vrhovnik. — V nadzorništvu so bili: dr. Fr. Ilešič, dr. Alojzij Lavš, dr. Vladimir Ravnihar, Matija Rode, Miloš Stibler. — V razsodništvu so bili: dr. Vinko Hudelist, Jakob Kogej, Fr. Pahernik, dr. Fr. Tekavčič, dr. Karel Triller. — Samostalne predloge, o katerih naj se obravnava na veliki skupščini, je v smislu § 12. družbenih pravil predložiti vodstvu vsaj 10 dni pred glavno skuščino. — Dostavek: Dne 7. septembra ob 7. uri zvečer bo zaupno zborovanje po § 2. druž. zak. v mali dvorani »Narodnega doma« v Ljubljani, h kateremu je dostop dovoljen samo proti osebnemu povabilu. Za pokrovitelje in podružnične delegate veljajo »zglasnice«, ki so jih dobili za veliko skupščino, obenem tudi kot legitimacije k zaupnemu zborovanju.

Kranjske vesti.

—r— Dvorazredna ljudska šola na Vrhpolju pri Vipavi se razširi v trirazrednico.

—r— Deželni odor je na svoji seji dne 18. t. m. dovolil podpore kranjskim obrtno-nadaljevalnim šolam, Le Zagorje, Idrija, Poštojna in Novo mesto ne dobe — nič!

V dneh 6. in 7. septembra t. l. bodi ob jubileju naše Zaveze združeno v Ljubljani vse napredno slovensko učiteljstvo!

Štajerske vesti.

—š— Tovariš Fran Horvat †. V soboto popoldne ob pol peti uri je preminil v Mariboru učitelj Fran Horvat v najlepših letih mladosti. Star 27 let, je moral leči v prerani grob kot žrtev one davice našega slovenskega učiteljstva, proti kateri je le redkokdaj pomoči — jetike! Žalost in toga nas obdajata ob njegovem spominu. Kdo njegovih kolegov, znancev in prijateljev ne bi togoval? Saj je bil med veselimi lahko najveselejši in kadar je zapel, ga je vsako uho odzvanjalo poslušalo. Seveda, tudi na to smo se nekaj časa sem samo še spominjali, zakaj zadnje leto ni več zapel. Bolehal je že več kot dve leti in zadnje čase je docela opešal tako, da doma že ni več zapuščal. Bodi mu blag spomin! Žalujoci materi, sestri in bratu naše najsrčnejše sožalje. Pogreb prerano umrlega je bil dne 19. t. m.

—š— Slovensko čebelarstvo društvo za Spodnje Štajersko naznanja svojim članom, da zaradi sklepa na zadnjem občnem zboru običajno vzorno čebelarstvo gosp. J. Štampfla v Stražgojncih pri Pragerskem v nedeljo, dne 24. avgusta t. l.

Od južne strani se vozimo s poštnim vlakom iz Celja ob polu 10. uri predpoldne, iz Grobelnega okolo 10. ure in pridemo na Pragersko okolo polu 11. ure. Na kolo-dvoru nas počakajo udeleženci od mariborske in ptujske strani. Vsak udeleženec se naj zaradi obeda zglesi po dopisnici pri gospodu Štampflu.

—š— Gospodinski tečaj v St. Jurju ob J. ž. na šentjurski deželni kmetijski šoli se prične 15. septembra in bo trajal do 26. oktobra. Tečaj se ne bo razpisal, ker se je oglasilo že toliko prosilk, da jih bo mogoče le en del sprejeti.

—š— »Junaki čin« profesorja in poslanca dr. Verstovška. Od Sv. Duha na Ostrem vrhu pišejo »Slov. Narodu«: »Nerazumljivo nam je, kako so spravili nemški listi poslanca dr. Verstovška v zvezo z razširjenjem slovenske ljudske šole pri Sv. Duha na Ostrem vrhu. Če bi bilo odvisno od tega gospoda, bi se tukajšnja slovenska šola ne razširila v celem 20. stoletju. Poslanec dr. Verstovšek je šel celo na lipniško okrajno glavarstvo protestirati proti razširjenju z motivacijo, da se morajo prej razširiti tudi nemške šole v Arnavžu in Lučanah...« Že sedaj silijo slovenski otroci iz gradiške občine v višje organizirane nemške ljudske šole v Arnavžu in Lučanah in slovenski poslanec dr. Verstovšek bi rad še to gibanje podprl edino zaradi tega, da bi storil redkim nazadnjaškim kmetom pri Sv. Duha, ki ne bi radi za šolo nič dali, uslugo. Kak pomen ima višje organizirane slovenske ljudske šole ob meji, ve sicer dobro tudi profesor Verstovšek, a da bi se prikupil duhovščini, ki preganja celo ob meji narodno učiteljstvo, in kakim nazadnjaškim volilcem — hodi protestirati proti razširjenju. Vprašanje je sedaj, na kak način je prišel dr. Verstovšek do tega, da se ga je v nemških listih zaradi šolske zadeve pri Sv. Duha napadalo? Saj je hotel in dela isto kakor Nemci in nemškutarji, on, »brani-telj« narodne meje in slovenski poslanec! »Straža«, ti pa napiši o teh stvarih nov »goreč« narodni članek! O vi, veliki narodnjaki, Verstovšek, Günther in Lekšes-leske!

Goriške vesti.

—g— Umrl je v Solkanu vpokojeni profesor J. Makuc. Bil je somišljenik S. L. S. in propagator treznostnega gibanja. R. I. P.!

—g— Novi deželni zbor goriški. Med prvimi zadevami novega deželnega zbora bo overovljenje mandatov. — Proti izvolitvi kamorških poslancev mestne skupine je s slovenske strani podan protest. Nadalje bodo določili deželnega glavarja, podglavarja, ki ju imenuje cesar, in volitev deželnih odbornikov.

—g— Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole je pettedenski nadaljevalni kmetijski tečaj za ljudskošolske učitelje. Ustanovilo ga je c. kr. poljedelsko ministrstvo z namenom, da bi razširilo med našim ljudstvom večjo kmetijsko strokovno izobrazbo s takimiimenovalnimi kmetijsko-nadaljevalnimi tečaji za ljudski šoli odrasle kmetijske mladeniče. — Tečaj vodi ravnatelj kmetijske šole Štrekelj, ki tudi predava razne panoge praktičnega kmetijstva. Z njim pridno sodeluje agr. inženjer Anton Podgornik, po nekoliko ur so poučevali, oziroma predavali tudi živinozdravnik Poberaj, solkan-ski rojak, o živinozdravništvu, deželni sadjarski nadzornik kranjski Martin Humek iz Ljubljane o pedagogiki kmetijskega pouka in posojilniški ravnatelj Svitoslav Premrou o zadružništvu in posojilništvu. — To so res lepa praktična predavanja, ki oborože naše učiteljstvo s strokovnim znanjem, da bo njegovo delo med našim kmetijskim narodom tem plodonosnejše. Tečaj obiskuje 25 učiteljev z Goriškega in Istre ter tudi trije c. kr. profesorji. Učitelji imajo vso hrano na kmetijski šoli, kjer je istočasno kmetijski tečaj. Tako se združuje koristno s potrebnim.

—g— Dijaška kuhinja v Gorici naznanja onim dijakom, ki žele hrano v šolskem letu 1913/1914., naj vložijo tozadevne prošnje, ki jim je treba priložiti letno izpričevalo ter ubožni list, do 31. avgusta t. l. Prošnje naslovite na predsednika D. K., prof. M. Mastnaka v Gorici.

Tržaške vesti.

—t— Razdelitev sadnega drevja »Tržaške kmetijske družbe«. Da se kolikor možno razširi umno sadjarstvo po tržaški okolici, ki ima dobro ležjo za to panogo kmetijstva in dobrega odjemalca v tako neposredni bližini mesta Trst, se kmetijska družba že nekaj let sem bavi